

2014. december 13. szombat

Sir. 48,1-4.9-11.; Mt 17,10-13.

*„Jel lettél a jövődő harag idején, hogy te csillapítsd, le mielőtt kitörne, hogy az apák szívét fiaikhoz fordítsd és Jákob törzseit újra helyreállítsd.”
/Sir.48,10/*

Az ember alapvetően vallásos lény, azaz elfogad valamilyen természetfeletti lényt, akinek köze van az életéhez. Régebben a másként gondolkodók voltak, akik eltértek ettől. Mára – talán a liberalizmus hatására- megváltozott a kép: lassan többen lettek, akik úgy gondolják, hogy az a világ csak a látható valóság és a hívők lettek a „másként” gondolkodók!

Nem nagyon szoktam az Ószövetségi szakaszokkal foglalkozni, most mégis erről elmélkednék.

A bűn életellenes, természetellenes és kiváltja a jövődő haragot. Nem lehet következmények nélkül cselekedni, vétkezni sem egyénnek, sem nemzetnek, sem az emberiségnek... Belepusztulunk bűneinkbe! Nem Teremtő küldi ránk haragját, hanem mi magunk teszünk szörnyű sorsunk érdekében, készítjük a harag napját. Megosztás helyet, felélünk. Segítés helyett, önzően viselkedünk. Bántunk gondolattal, szóval és tettel.

Gyűjtsük, csokorba, mi mindent nem teszünk, pedig...

Azért kell élnem, hogy „lecsillapítsam a haragot”, mielőtt kitörne. A csillapítás az apák és fiak békességre hozásával történik.

Emberiség-szélességű perspektíva nélkül tudok-e meg nem inogni egy hitetlenségével hivalkodó-értetlenkedő környezetben?

Átélem-e, hogy az Isten népe /= a jézusi magatartásra törekvők/ az emberiség reménye?

Igaz, hogy senki sem próféta odahaza, de felmenthet-e ez az otthoni békességteremtés küldetése alól? Akikkel együtt élek azokkal mit sem tudok kezdeni? Propagandista vagyok?

A csendes tanúságtételt, vagy a próféataságot vállalom?

Jézus teljes vállalására törekszem, vagy csak amennyire az nekem evilágban jónak tűnik?

Advent!... Kikkel szemben és miben kell változtatnom viselkedésemen?

Belekezek-e ma a terápiába?

H. Józsi /Tata-Táska/

„Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szüksége terád. Családtagjaid olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelték.”

Weöress Sándor: A jóságról